

Nieuwsbrief

Belangrijke punten:

- Voor beide lopende studies zijn we heel 2019 nog op zoek naar aanstaande en nieuwe vaders
- De Universiteit Leiden en de Vrije Universiteit Amsterdam werken nu samen aan Vaders in Beeld
- Nieuwe vaders kunnen nu tot 4 maanden na de geboorte starten met Baby Dichtbij

Wist u dat?

.. deelname aan het onderzoek ook zonder MRI metingen mogelijk is?

Update

In de afgelopen maanden is het druk geweest bij Vaders in Beeld. Zo hebben we veel onderzoeksafspraken met deelnemers kunnen maken voor de lopende studies en zijn we druk geweest met het analyseren en beschrijven van eerder verzamelde data. Ook hebben we bijgedragen aan een aflevering van De Kennis van Nu (NPO2, aflevering '[Het moederbrein](#)'), met een aanvulling over vaders.

Daarnaast is Vaders in Beeld, dat startte aan de Universiteit Leiden, in de zomer van 2018 gaan samenwerken met de Vrije Universiteit Amsterdam. De afspraken binnen de lopende studies

blijven gewoon in Leiden en bij deelnemers thuis plaatsvinden.

Geïnteresseerde aanstaande en nieuwe vaders kunnen zich heel 2019 nog aanmelden via de contactgegevens op de volgende pagina. Kunt en wilt u ons helpen met het vinden van deelnemers? Laat het ons weten!

Wilt u op de hoogte blijven van Vaders in Beeld? Volg ons op [facebook](#) en meld u per [e-mail](#) aan voor onze halfjaarlijkse nieuwsbrief.

Lopende studies

Baby in Beeld

Wie: Vaders in verwachting van hun eerste kind (0-30 weken van de zwangerschap)

Wat: Drie bezoeken aan het LUMC en een huisbezoek, OF drie huisbezoeken waarbij er naar gedrag, hormonen en (bij de LUMC bezoeken) hersenactiviteit van de vader wordt gekeken. Er zijn twee groepen: bij de ene groep wordt driemaal telefonisch over de baby gesproken, de andere groep krijgt driemaal een echo waarbij vader contact maakt met zijn baby. Toeval bepaalt in welke groep iemand komt.

Beloning: vergoeding + reiskosten

Baby Dichtbij

Wie: Vaders die net hun eerste kind hebben gekregen (0-17 weken oud)

Wat: Twee bezoeken aan het LUMC en een huisbezoek, OF drie huisbezoeken waarbij er naar gedrag, hormonen en (bij de LUMC bezoeken) hersenactiviteit van de vader wordt gekeken. Er zijn twee groepen: de ene groep gebruikt tussen de afspraken een babyzitje, de andere groep gebruikt een draagzak. Toeval bepaalt in welke groep iemand komt.

Beloning: vergoeding + reiskosten

Wilt u meer weten of u aanmelden voor de nieuwsbrief?

Telefoon:
(071) 52 75 282

E-Mail:
vadersinbeeld@fsw.leidenuniv.nl

Website:
www.vadersinbeeld.nl

Like ons ook op [facebook!](#)

"Je kunt wel zien dat Lena met volle overgave genoot van de zitzak die ik mocht gebruiken voor het onderzoek. Wat geweldig om samen zoveel plezier te hebben!"

Niek – deelnemer Baby Dichtbij

Nieuwe publicaties – deel 1

Bron: van 't Veer, A. E., Thijssen, S., Witterman, J., van IJzendoorn, M. H., & Bakermans-Kranenburg, M. J. (2019). Exploring the neural basis for paternal protection: an investigation of the neural response to infants in danger. SCAN. DOI: 10.1093/scan/nsz018

Het beschermen van een kind is een essentieel onderdeel van ouderschap. Vaders in Beeld onderzoeker dr. Anna van 't Veer deed onderzoek naar hersenactiviteit tijdens het zien van video's waarin baby's in gevaar waren: aanstaande en nieuwe vaders stelde zich voor dat het kind in de video's ofwel hun eigen kind of een onbekend kind was. Zij vond dat er verschillende hersengebieden zijn, waaronder de amygdala, die een rol spelen bij het waarnemen van dit gevaar. Specifiek bij het voorstellen van het eigen kind in een gevaarlijke situatie was er activatie in gebieden te zien die de motoriek aansturen. Dit speelt mogelijk een rol bij het voorbereiden van een fysieke reactie. Hoewel de gevonden hersenactiviteit bij aanstaande en nieuwe vaders erg op elkaar lijkt, leek het er in deze studie op dat als het kindje eenmaal geboren is de activatie in één hersengebied minder onderscheid maakt tussen een eigen of een onbekend kind. Tot slot werd er een verband gevonden waarbij vaders die in het dagelijks leven meer beschermend gedrag naar hun (on)geboren kind laten zien meer activiteit in de voorste gebieden van de hersenen hebben wanneer zij gevaarlijke situaties voor hun eigen kind waarnemen. Deze resultaten vormen een mooie basis voor verdere studies naar vaderlijk beschermend gedrag.

Nieuwe medewerkers

Wie: Noor de Waal

Wat: onderzoeksassistent

Achtergrond: afgestudeerd in Orthopedagogiek

Functie: coördineren Baby in Beeld studie, uitvoeren LUMC bezoeken, huisbezoeken en echobezoeken

Wie: Lisa Horstman

Wat: onderzoeksassistent

Achtergrond: afgestudeerd in Neuropsychologie

Functie: coördineren Baby Dichtbij studie, en uitvoeren LUMC bezoeken, huisbezoeken en MRI scans

"Mijn besluit tot deelname aan het onderzoek was omdat ik graag wil bijdrage aan verbeteringen van onderzoeksmethoden. Zodat betere beslissingen genomen kunnen worden, waardoor mensen meer worden geholpen. Het leukste aan het onderzoek: de ervaring met de draagzak. Doordat het gebruik bijgehouden moest worden, ga je op het gebruik letten. Waardoor je ervaart dat dit niet alleen handig is, maar ook een band met je kindje versterkt."

Deelnemer Baby Dichtbij

"De maatschappij verandert en daarmee wetenschappelijk onderzoek. Spreekt mijn opa van 93 nog van watjes achter de 'larvenkar' - ik laat graag mijn hormonen meten om te leren over de binding met mijn kind."

Pim – deelnemer Baby Dichtbij

Nieuwe publicaties – deel 2

Hoe verwerken onze hersenen huilgeluiden van kinderen?

Door Dr. Jurriaan Witteman

Bron: *Witteman, J., Van IJzendoorn, M.H., Rilling, J.K., Bos, P.A., Schiller, N.O., Bakermans-Kranenburg, M.J. (2019). Towards a neural model of infant cry perception. Neuroscience & Biobehavioral Reviews, 99, 23-32. DOI: 10.1016/j.neubiorev.2019.01.026*

Zoogdieren investeren vergeleken met andere diersoorten veel energie in het grootbrengen van hun kroost. Om ervoor te zorgen dat dit geen verspilde energie is, moet het nageslacht in leven blijven totdat zij zich op hun beurt hebben voortgeplant en hun genen doorgegeven hebben. Daarom is er in de loop van de evolutie ook bij de mens misschien een hersenmechanisme ontstaan om ons snel en adequaat te laten reageren op aanwijzingen dat ons nageslacht in gevaar is, zoals op het huilen van de baby. Dit hersenmechanisme zouden we dan moeten delen met andere dieren die lang voor hun kroost zorgen, de zoogdieren dus.

Maar is dat wel zo en hoe onderzoek je dat? Een manier om dit te onderzoeken is door te kijken welke hersengebieden actief zijn als mensen naar huilgeluiden luisteren. Sommige gebieden zijn evolutionair ouder en liggen diep in onze hersenen, en komen ook bij andere zoogdieren voor (in het figuur in groen aangegeven). Andere meer aan de oppervlakte gelegen hersendelen zijn bij mensen sterk ontwikkeld. Als uit dergelijk onderzoek dan blijkt dat de oude hersengebieden bij het horen van huilen actief zijn, dan suggereert dit dat huilgeluiden inderdaad ook bij mensen door een oud 'zorg-circuit' verwerkt worden.

Maar, een enkel onderzoek kent altijd beperkingen. Vaders-in-Beeld onderzoeker Jurriaan Witteman heeft daarom de resultaten van alle onderzoeken waarin hersenactiviteit werd gemeten van mensen die naar huilgeluiden luisterden op een stapel gegooid en de onderzoeken in samenhang geanalyseerd.

Wat bleek? In de hersenen was inderdaad een oud zorg-circuit actief. Een ander opvallend resultaat was dat gebieden actief werden waarvan we weten dat ze met motoriek te maken hebben. Mogelijk bereiden onze hersenen daarom na de detectie van een huilgeluid razendsnel een actieplan voor om zo ons nageslacht te behoeden voor mogelijk naderend gevaar. De volgende keer dat u een huilgeluid hoort, weet u dus dat uw zorg-circuit (hieronder in groen) diep in uw hersenen al bezig is met het beschermen van uw kinderen.

